

Вълшебното дърво

Приказка отъ А. Страхова

На края на една голѣма гора стърчеше малка наведена кжщичка. Въ нея живѣеше стара бабичка съ двѣтѣ си внучета. Бабичката бѣше доста слаба, недовивдаше, едвамъ чуваше и съ голѣма мжка се движеше. Трѣбваше внучетата да я хранятъ. А тѣ бѣха малки. Момичето Катя бѣше на 10 години, а момчето Вася — само на 4.

Всѣки день дѣцата отиваха въ гората за ягоди и за гжби, а прѣзъ зимата за съчки. Гората бѣше, както всички гори, но стари хора разказваха, че въ нея има едно вълшебно дърво, и че тоя, който би се допрѣлъ до него, умиралъ веднага, защото въ дървото живѣела зла магесница — змия.

Това дърво, както говорѣха, по нищо не се отличавало отъ другитѣ дървета.

Катя и Васьо слушаха тия разкази, но тъй като никой не бѣше виждалъ още тая змия, а тѣ бѣха се свикнали съ гората, — не се страхуваха да ходятъ на всѣкъждѣ изъ нея.

Еднажъ, прѣзъ единъ ясенъ лѣтенъ день, тѣ взеха кошничката и тръгнаха за гжби. Прѣзъ това лѣто гжбитѣ бѣха малко, та дѣцата трѣбваше да скитатъ доста и затова се вмъкнаха много навжтрѣ въ гората.

Катя знаеше отлично всички видове гжби и събираше само най-хубавитѣ.

А Васьо грѣшеше често, като взимаше циганскитѣ и кучешки гжби за хубави, та Катя трѣбваше да ги изхвърля изъ кошницата.

Дѣцата бѣха вече доста уморени и огладнѣли и се готвѣха да се върнатъ у дома си, когато Васьо се хвърли изведнажъ къмъ едно дърво и извика: